

A vires proditioe temporis expirasse uideantur, ex quibus est Menecrates Zeo, Menecrates
 phletensis. Item Tryphon, Philotimus, Chrysippus, Demarchus, & horū plu Zeophle =
 nimi: Quod est nudum atq; probabile ex conscriptione curationū Apollonij Ci tensis.
 tiensis secundo libro de epilepticis; Item Nicandri tertio libro. Themison uero Tryphon.
 libro primo tardarum passionum Asclepiadis erroribus: Nondum purgatur Philotimus.
 ante accessionem phlebotomandus, inquit, si ordo fuerit augmentorum præfer Chrysippus.
 uatus: Sin uero errans fuerit perspectus, post accessionem imperat phlebotomiā Demarchus.
 adhibendam. Modum autem detrahendi sanguinis eius approbat mutationem. Apollonius Ci
 Quæ sunt uanissimæ inuentiones; sicut libris Specialium adiutoriorū docuimus. tiensis.
 Tunc si in brachijs, uel in cruribus, inquit, aliqua querela extiterit, earundē par Nicander.
 tium uenas diuidendas: Sin minus, interiorem uenā distringendā lino, coniiciēs Themison.
 melius esse ex partibus non patientibus sanguinis coadceruatā facere detractio
 nē: siquidē patientes magis grauentur ob irruentē materiæ lapsum, qui detractæ
 superet modum. Tunc post phlebotomiā deambulatione utitur, & defricatio
 ne alienis manibus adhibita, quo corporis motus conquiescat. Dat etiam cibū
 ex mediæ qualitatis materia, & nulla cogente ratione rursus sanguinem detra
 hit. Sed si ordinem seruauerint accessiones, intra quinque dies secundo uel tertio
 detractioe facit. De alijs quoq; multis atq; omnibus corporis partibus, & talis
 & brachijs, nil metuens defectioem, sanguinem detrahit. In lenimento uero,
 ut exempli causa xxx dierum, post accessionem helleboro utitur, post qua
 tuor uel quinque dies. Tunc sequenti inicit, atq; alia die adhibet lauacrum, & tri
 bus uel quatuor diebus cæteris cursibus cyclum complet, ac deinde rursus ad
 hibet helleborum post accessionem transactam, uel certe radicium adhibet phle
 botomū dissecans corpus: quod erat melius ordinare ante usum hellebori, quo
 leuiora maioribus præponerentur: quippe in re corporatiuis curationibus. Ad
 hibet præterea clysterem, qui uires detrahat a grotantis, & propterea sequi non
 debuerit. Supra dicta utitur etiā localibus adiutorijs, & quidem multis, pro dif
 ferentia, & quibusdam falsissimis, ut est sub occipitio accurata diuisura, quam
 chiasmum uocari diximus: & ferro circumscripita in capite cutis uisura, qua testa
 squamulis despumatur. Item mediū testæ, quod Græci bregma appellant, tere
 bri perforatione, & in accessione constrictione articularum, & odoribus tetris
 atq; male olentibus, ex pice, atq; ex spondyljo castoreo, galbano, sinapi cum
 aceto, quæ ex ante dictis erunt protinus refellenda.

DE FVRORE SIVE INSANIA, QVAM GRÆC
 CI MANIAN VOCANT. CAP: V.

Plato in Phædro duplicem furorē dixit: Vnum fieri mentis in
 tentione, ex corporis causa uel origine: Alterum diuinū siue im
 missum, eiusq; Apollinem inspiratorē esse, atq; nunc uocari di
 uinationem: ab antiquis uero appellatum furorē. Magna Græ
 corū uetustas manian appellabat, quæ nunc mantice dicta est.
 Item alium inquit ex Libero fieri patre, alium ex amore, & ap
 pellauit eroticon: Alium ex Musis, quem appellauit protrepticum, quod carnē
 instruere uideatur. Item Stoici duplicem furorem dixerunt, sed alium insipien
 tiz genus, quo omnem imprudentem insanire probant: Alium ex alienatione
 mentis, & corporis compassione. Item Empedoclem sequentes alium dicūt ex
 animi purgamentō fieri, alium alienatione mentis, ex corporis causa, siue iniqui
 tate, de quo nunc scripturi sumus: Quem Græci, siquidem magnā faciat anxie
 tatem,

Μανία.

Plato.

Μαντική.

Ερωτικός.

Προτρεπτικός.

Stoici.

Empedocles.

Catē, quā appellant maniam. Vel quod animū siue mentem ultra modum laxet
Μανία
Αυμαίνια
Μανία
 manon enim dimissum siue mollē appellant. Vel certe quod polluat ægrotares:
 nam pollui Græci lymenin uocant. Vel certe quod desertam, siue solitudinē cu-
Μανία
Ψυχαστικη
Phrenetici. pientes faciat ægrotos: nam Græci destitui, atq; solitudinē petere monisthæ di-
 cunt. Vel quod perseverantius corpus teneat, & difficile pellatur, & ob id Græ-
 ci ueluti moniam dixerunt. Vel certe quod duros atq; perferētes faciat ægrotan-
 tes, quod Græci hypometicos uocant. Est autem alienatio tardans in febribus,
 quo à phreneticis discernitur. Siquidem neq; celer, neque cum febricula esse ui-
 deatur. Vel si quisquam furiosus febricitauerit, discernatur à phrenetico tempo-
 ris consideratione: Nam præcedit in furiosis furor sequenti febricula, & non ita
 paruo pulsu afficiuntur, quæ utraq; necessariò phreneticos sequuntur. Genera-
 tur autem frequentius in iuuenibus, ac medijs ætatibus, difficile in senibus, atq;
 difficilius in pueris, uel mulieribus: & nunc repente inuadēs, nunc paulatim in-
Η ψυχαστικη
 crescens: & nunc ex occultis, nunc ex manifestis causis, ut est uisio, perfrictio,
 indigestio, uinolentia frequens atq; immodica, quam Græci cræpalen uocant.
 Item uigilia iuges, & amor, uel iracundia, aut mœstitudo, uel timor, uel super-
 stitionimia. Item concussio, siue percussio, & intentio nimia sensuum & intelle-
Φιλανθρωπια
 ctus ob cupiditatē disciplinarum, uel quæstum pecuniam, aut gloriā. Item po-
 ta medicamina, uel magis ea quæ amorem facere uideantur, à Græcis philтропо-
 ta appellata. Item detractio hæmorrhoidarū ueterum, siue uaricum, aut abstinē-
 tia in fœminis solita purgationis. Sequentur autem eos qui non repente hac pas-
 sione afficiuntur, priusquam morbus enitescat, ea quæ etiam epilepticos futuros
 afficiunt, & apoplectos. Signa deniq; ex ante dictis sumenda memorauimus,
D Sed hæc quidam discernunt, ut communibus propria iungentes: graues etenim
 inquit, somni magis epilepsiam fore significant, atq; è contrario leues atque
 parui, furorem. Sic etiam in iracundia constitutos capitis implemento affici atq;
 æstimare se in furorē deuenisse, & rursum silentio opprimi ex inani timore. Item
 mœstitudo, uel animi anxietas, & iactatio, uel plurima ciborum appetentia, &
 oculorum frequens palpebratio, cordis saltus, & somni cum timore terribili uel
 turbato effecti. Item uentris extantia, & frequens descensus uenti per podicem,
 pulsus paruus atq; creber, & uehemens: Etenim in epilepsiam decliues ac pro-
 nos maior atq; rarus pulsus sequetur & imbecillus. Intuēdam etiam, inquit,
 qualitatem aduenientium morborum: Sæpe enim quadam contagione ingerun-
 tur, quæ uniuersa secundum nos non tutissima atq; certam faciunt discretionem
 supradictarum passionū: Etenim futuris epilepticis, uel in passionem pronis ui-
 gilix irruunt, & anxietates, & cætera. Item in aduentitijs morbis aliqua ex hijs
 eueniunt, necessariò omnia, uel certe aliqua quæ non enumerauerint signa.
 Emergente enim siue prodita passione alienatio mētis fiet sine febribus, & qui-
 busdam uehemens, quibusdam leuis, & alijs alia specie atq; uisu differens, uirtu-
 te tamen atq; genere uno confecta: Nam furor nunc iracundia, nunc hilaritate,
 nunc mœstitudine, siue uanitate occupat mentem: nunc timore cōminante ina-
 nium rerum, sicut quidam memorauerunt, ut nunc speluncas timeant, nunc la-
 cunas, ne in easdem concidant, uel alia quæ terrosi esse possunt. Item esse furo-
Demetrius
↑ exceptionem
Artemidorus
grammaticus.
 rem cum quadam uaticinatione ueteres posuerūt. Demetrius etiam parui tem-
 poris mentis textensionem furorē appellat. Item turbine repentino expauescen-
 tes atq; percussos quosdam, ut etiam obliuione prægestorum afficiantur. Sic de-
 niq; Artemidorū grammaticū Apollonius memorat nitente gressu crocodilum
 in harena iacentem expauisse, atq; eius motu percussa mente, credidisse sibi fini-
 strum

strum crus atq; manum à serpente comestam, & literarū memoria caruisse obliuione possessum. Item melancholiam inquit speciem furoris esse nuncupandam: Nos uero ipsam quoq; discernimus à furore. Est autem infania siue furor nunc iugis, nunc temporis interiecti requie leuigatus, efficiens ut ægri nunc non meminerint sui laboris, nunc obliuionē nesciant suam, & nunc omnium sensuū alienatione uexentur falsitate possessi, nec aliarum specierum errore fallantur. Sic deniq; furens alius se passerem existimauit, alius gallum gallinaceum, alius fictilem, alius laterem, alius deum, alius oratorem, alius tragœdum uel comedum, alius stipulam ferens mundi se censum tenere, alius se sustentandum manu poscebat, uagiens ut infans. Horum plurimis accessionis tempore oculi sanguinolenti fient atq; attentī. Accidunt etiam uigiliæ iuges, uenarum extensio, genarum rubor, corporis durities, atq; aliena fortitudo. Patitur autem omnis neruositas, ut ex hijs quæ sequuntur uel accidunt conijcere poterimus, magis tamen caput: Etenim antecedentes plurimæ querelæ eius partis existunt, cum grauedine atq; dolore afficiuntur, singulis quoq; sensibus patientibus, quos in capite nouimus constitutos: & præterea passio magna atq; tardissima superposita onibus ac lenimentis uariata, ex constrictione confecta: Etenim hijs qui Mnaseam sectantes alium putant, ad quiescendum non est, suspicantibus eum furorem, qui hilaritate affecerit ægrotantes, solutionis appellandum. Falluntur etenim nominis uoce: siquidem Græci diachisin animi laxationem dixerunt, siue diffusionem, cum hoc animi, non corporis ostendat qualitatem: Nam quod omnis furens strictura afficiatur manifestum atq; probabile est ex oculis sanguinolentis, qui in lato constitutâ stricturam denuntiant. Item quod ipsos oculos atq; uenas in uultu extatiores habeat, totius corporis attestante duritiâ, cum fortitudine præter naturam adueniente ob stricturæ consensum: deniq; lenimenti tempore fatigatos se sentiunt ægrotantes. Est item coniectura facienda ex hijs quæ mentis alienationē præcedunt, ut capitis grauedo uel dolor, & tardus membrorum motus, spinæ uel scapularum, uentris inflatio. Peccant deniq; etiam hij qui animæ passionem principaliter, dehinc corporis esse concipiunt, cum neque quisquam philosophorum eius tradiderit curationem, & antequam mente falluntur accidentia substantia corporis habere uideatur. Hæc sunt quæ ad apprehendendum uel discernendum morbum methodus ordinauit. Curationē uero similem epilepticis accipimus adhibendam. Etenim principio conuenit iacere loco mediocriter lucido atq; calido, & nullo turbore pulsato: nulla quoq; picturæ distinctione, neq; fenestris humilibus luminato, neq; in superioribus potius quàm in solo: pleriq; enim furore correpti sese præcipites dederunt. Est etiam lectus firmissime, atq; auersus ingressum cubiculi locandus, quo ingredienti minime uideant ægrotantes, ne uultus uarietate lacesciti furoris augeant uanitatem. Stramina præterea mollia sunt approbanda cum defricatione ac retentione articularum, blando scilicet tactu: Et si qua pars corporis saltu fuerit agitata tepidis uaporationibus erit mitiganda, appositis lanis mollibus ac limpidis, atque capiti, collo, & thoraci circulatim: Fodus quoq; adhibendus olei calidi, admixto aliquando mitigatiuæ uirtutis causa fœnigræci liquore, & eius decoctione confecto, sed minime pingui, uel certe hibisci infusione aut lini seminis: Tunc oris collutio, atq; potus ex aqua calida. Erunt præterea multorū ingressus prohibendi, & maxime ignotorū. Mandandum quoq; ministris, ut eorum errores quodâ consensu accipientes corrigant, ne aut omnibus cōsentiendo augeant furorem, eorum uisa confirmantes, aut rursum repugnando asperent passionis augmentum,

A afficiunt quàm corporis immodicæ gestationes. Item post lectionem aliqua cõ-
 posita uel mimica sunt offerenda, si mœstitudine furentes laborent, aut rur- *Lectiones*
 sum tristitiam uel tragicum timorē habentia, si puerili luxu furentes afficiantur. *μυμικί·*
 Oportet enim contrarietate quadam alienationis corrigere qualitatem, quo ani-
 mi quoq; habitus sanitatis mediocritatem agnoscat. Tunc proficiente curatio-
 ne erunt pro possibilitate meditationes adhibendæ, uel disputationes: sed nunc
 quoq; similiter ordinatæ, ut principia leui uoce promantur; narratio uero & de-
 monstraciones extenta atq; maiore: tunc epilogus dimissa & indulgenti, sicut hij
 qui de exercenda uoce, quam Græci anaphonesin uocant, tradiderūt. Adhiben- *αναφώνησις·*
 di deniq; auditores sunt ægrotanti consueti, qui fauore quodam atq; laude dicta
 prosequentes dicentis animum laxent: Etenim iucunda exercitamenta corpo-
 ris adiuuant sanitatem. Tunc post meditationē uel disputationē † deducendus † *deducenda*
 mox est, atque perungendus leuiter ægrotans, & deambulatione leui mouen- *uox est,*
 dus: Eiautem qui literas nesciat immitēdæ quæstiones erunt, quæ sint eius artis
 propriæ, ut rustico rusticationis, gubernatori nauigationis: ac si ex omni parte
 iners fuerit curandus, erunt uulgaria quædam quæstionibus tradenda, uel cal-
 culorum ludus: Habet enim quiddam quod animum exercent, & magis si pe- *Ludus calculi*
 ritior ægrotanti colludat. Tunc post requiem adhibita deambulatione erunt di- *lorum.*
 ligentius perungendi: & primo parua atq; simplici defricatione mulcendi, de-
 hinc profectu apparētē etiā de uexo ductu post humeros atq; colla defricatione
 potiore, & leui deductione, quam Græci catapasmon uocant: ultimo fricandū *καταψασμός·*
 etiā caput, quod fuerit releuatum, lauacrum erit adhibendum: & sicut de epi-
 lepticis dictum est, uariis dandus cibus inhibito uino. Tunc addendum quicq;
 pomorum, quo corpus prætentemus: Dehinc uinum dandum tenue, leue atq;
 paruum medio cibi tempore; & primo inter quinq; dies, tunc inter quatuor, de-
 hinc inter tres atq; duos: item alternis diebus: Ita quotidie interiecta uel uariata
 aquæ potatione eodem contrario ductu quo uinū uariabamus. Tunc cum nul-
 la coeperit æger nouitate seruari, & perferre singula didicerit, erunt addendæ æ-
 ris mutationes. Et si quidem philosophorū disputationes audire uoluerint, erūt
 adhibendæ: Etenim timorem, uel mœstitudinē, aut iracundiam suis amputant
 dictis, ex quibus non paruus profectus corpori cõmodatur: ac si passio perman-
 ferit, & corpus tarditate possederit, su perpositionibus ac lenimentis uarianda
 erunt, & superpositiones mitigandæ eisdem adiutorijs, quæ initio furentibus
 sunt ordinata. In lenimento uero prius adhibendus resumptiuus cyclus per ua-
 riam gestationem, atq; uocis exercitiū musico monitore compositum. Tunc de-
 ambulatio atq; gestatio, & cibus uarius, & hijs similia: secundo recorporatiuus,
 sicut superius docuimus. Utendum etiā localibus adiutorijs, hoc est, cucurbi-
 tis recorporatiuis, & rasiõne capillorum: item sternutamento, & dropace com-
 muni, atq; † composito ex nitro, galbano, manna, pìetro, euphorbio & pipere: † *compositio*
 tunc paroptesi atq; cataclysmo, & aspergine pulueris nitrei. Torrendum etiam *παρόπτησις·*
 corpus feruore solis, præfecto capite: dehinc sinapismo & exercitio uario ac ue- *κατακλυσμός·*
 hementi. Sed hæc omnia cum adhibentur etiā localibus adiutorijs prius erunt
 prætangendæ ac renouandæ, longe remouendæ à patietibus partibus. Tunc se-
 cundæ ac uicinæ, dehinc ipsæ: etenim quoties longe remota præmouentur trans-
 missa commoditas sine partium curandarum commotione latenter aduenit, &
 nullam facit capitis inflationem. Dehinc adhibendus uomitus ex albo hellebo-
 ro radicibus inserto: Et magis si quisquam ex radice pura noluerit digitis uomitum
 prouocare: Fit enim ut inserto helleboro sponte uomitus nascatur, Tunc
 C 3 etiam

Aiunt coërcendos, ut quasi iudicio mentis pulso resipiant, cum magis tumentia
 cæde laceſſendo faciunt aſperiora, & adueniente lenimento paſſionis cum ſen-
 ſum recipiunt plagarum dolore uexentur. Vel certe ſic ut ratio poſcit uicinis
 magis ac patientibus locis adiutoria ſunt adhibenda: coguntur ergo ut ori uel
 capiti plagas imponant. Utuntur etiam decantationibus tibiarum uaria modu-
 latione: quarum alteram phrygiam uocant, quæ ſit iucunda atq; excitabilis eo-
 rum qui ex mœſtitudine in furore noſcuntur: Aliam diram, uel quæ occupata
 mente pudorem ſuadeat, iniecto rigore, ut in bello, quam dorion appellant:
 in hijs qui riſu, uel puerilibus cachinnis afficiuntur, cum cantilenæ ſonus caput
 impleat, ut etiam recte ualentibus apertiffime uideatur: uel certe, ut pleriq; me-
 morant, accendat aliquos in furore, quo ſæpe uaticinantes deum accepiſſe ui-
 deantur. Alij uero amorem furentibus aiunt procurandum, quo mentis iniecio
 conuerſa furoris aſperitate purgetur, non intuentes nudiffimã ueritatem, quod
 pleriq; furoris maior fuerit cauſa. Sic deniq; alius amore Proſerpinae petit infer-
 na, & ſibi licitas alienæ ac diuæ coniugis credidit nuptias: Alius nymphæ ob deſi-
 derium Amphitritis ſeſe deditum mari proiecit. Ferunt Græcorum cõmentã lo-
 quaciam & hieropolis fœminam humanis exercitatã fatiſ, & ſæuo pœnitudinis
 dolore commotã ſua manu ſuos extinxiſſe ſucceſſus. Neq; aſpernandos ceteros
 accipiamus, qui ipſum quoq; amorẽ generaliter furorẽ uocauerunt, ob ſimilitu-
 dinem accidentiũ, quibus agrotantes afficiuntur: Et eſt impium atq; abſurdum
 paſſioni adiutorium in idipſum probare quod curas: omitto quod ſit impoſſi-
 bile, amorem furentibus perſuadere: ſiquidem iudicio carentes pulchritudinẽ
 probare non poſſint: Nam ſæpe homines feras exiſtimant, uel ea quæ uiderint
 fugendo præſentia putant. Dehinc etiam ſi amor fuerit acquiſitus quid magis
 probemus erit incertum, utrum ne prohibendus ſit uſus ueneris, an admitten-
 dus. Sed prohibitus indignari magis cogit agrotantes, cum deſiderata produ-
 cuntur. Itẽ permiſſus uexat, cũ corpore euirato animæ quoq; ſubſtãtia turbatur.
 Itẽ alij arteriotomiam probauerũt, in utili uexatione caput afficientes. Hijs igitur
 omnibus experiemẽtis inanibus conferta eſt furioſorũ curatio: Quæ ne falſa pu-
 tentur erũt denuntiãdæ perſonæ, atq; librorũ nomina deſignanda. Aſclepiades
 autẽ ſecundo libro adhibendam præcepit cantilenã. Quo etiã eius diſcipulus Ti-
 tus adductus ſecundo libro de anima memorat flagellandos. Sed idẽ etiã officijs
 ſolitis amoueri iubet agrotantes, & uinculis conſtringi, & abſtinẽtia ciborũ ni-
 mia coëcere, & ſiti affici, tunc uino corrũpi, uel in amorẽ induci, cetera primo li-
 bro tardarũ paſſionũ ſupradicta compleuit. Itẽ Themifon phlebotomatos con-
 ſtrictius curat fomentis, qui ſe ſua lege tenere non potuit: Adhibẽs etiã lauacrũ,
 atq; uinũ plurimũ, & amorẽ ſuadens adiuncta ciborũ copia: Alijs quoq; incon-
 gruis utens rebus, quæ magis Aſclepiadi, quàm Themifoni ſunt adſcribenda:
 nondum enim ſeſe eius liberauerat ſecta, ſic hæc ordinãſſe perſpicitur.

φρύγιον.

δώριον.

Aſclepiades.
Titus.

Themifon.

DE MELANCHOLIA. CAP: VI.

Melancholia dicta, q̄ nigra fella agrotatibus ſæpe per uomitũ ueniãt:
 Græci enim nigrũ melan uocauerũt, fel autẽ cholen appellãt: & nõ
 ut pleriq; exiſtimãt, q̄ paſſionis cauſa uel generatio nigra ſit fella:
 hoc enim eſt æſtimantiũ magis quàm uidentiũ ueritatẽ, uel potius
 falſum, ſicut in alijs oſtẽdimus: Nam Tullius atrã bilẽ dixit, ueluti
 altã iracundiã: Itẽ Vergilius: Hercule alta iracundiã moto, Hic uero, inq̄t, Alcida
 furijs exarſerat atro Felledolor. Sigdẽ melancholici ſemper triftes, ac nulla pe-
 nẽ hilaritate laxati eſſe uideantur. Frequentat autẽ in mãculis magis, & medijs
 ætatibus;

Μελαγχολία
Μίλαν.
Χολή.

VIII Aenci: